

Tình Trong Tuyến Lửa

Thơ Trần Quốc Bảo

Tình Trong Tuyến Lửa

Làm sao quên được tình xưa,
Người yêu của lính, tuổi vừa đôi mươi.
Theo anh từng bước chẳng rời,
Vui buồn chia sẻ cuộc đời chiến binh!

Đã hay, ba nổi bảy chìm,
Xông pha trận mạc, muôn nghìn rủi ro!
Thế mà không chút đắn đo,
Theo ra tuyến lửa, chẳng lo lắng gì!

Dấn thân vào cuộc tình si,
Bên chồng, coi nhẹ hiểm nguy chiến trường!
Cũng gởi đất, cũng nằm sương!
Bốn vùng chiến thuật, ta thường có nhau.

Cho anh... hai bé tí nhau,
Dễ thương, đâu thể ngọc châu sánh bằng!
Trại gia binh, những tưởng rằng,
Là nơi điểm phúc Trời dành đôi ta.

Nhưng rồi... khói lửa tăng gia,
Vợ con có lúc cũng ra chiến hào.
Cùng chồng, tử thủ tuyến đầu!
Cũng dòng Trưng Triệu, há nào sợ chi!

Vẫn duyên dáng, nhưng gan lì!
Cứu thương tiếp tế, khác gì lính đâu!
Vợ chồng sát cánh bên nhau,
Tình trong tuyến lửa... biết bao nhiêu tình!

Ngờ đâu vận Nước điều linh,
Giang sơn nhuộm đỏ... Chuyện mình thê lương!
Mỗi lần nhớ đến Quê Hương,
Nhớ người vợ lính can trường hiểm hoi.

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Địa chỉ điện thư của tác giả:

quocbao_30@yahoo.com